

PAASREIS SEVILLA 18 MAART APRIL 2018 - 45 dagen met o.a.
SEVILLA - CADIZ - JEREZ DE LA FRONTERA - TARIFA - EL ROCIO - SANTIAGO DE
COMPOSTELA - SANTANDER - BILBAO

In dit reisverhaal geen grote woorden, hoge cijfers, getallen, noch data's, maar een neerslag van hetgeen ik voelde en zag en waarvan ik genoot. Met eigen woorden geprobeerd iets weer te geven wat mij zoveel deugd heeft gedaan.

We zijn weer vertrokken, ons eerste doel is Sevilla. We rijden in enkele ritten tot daar, de eerste keer hebben we overnacht in een parkje net boven **Orleans**. De volgende dag eindigde aan **Lac d'Azur** prachtig mooie, rustige camperplaats. De ondergaande zon kleurde de natuur wondermooi en warm. Deze mooie avond bracht ons in de juiste vakantiesfeer. De volgende ochtend kozen we voor rustigere wegen, geen autostrade meer en zijn we aan een prachtige camping uitgekomen met mooi zicht op de baai. We waren in **Zarautz** tussen San Sebastian en Bilbao.

De zon kwam nu en dan eens loeren, maar het is droog. We twijfelden nog, de fiets of te voet maar we zouden zeker eens naar daar beneden gaan. Dat is dan ook gebeurd met een wandelingske naar beneden, maar ook maartse buien zijn spelbrekers in Spanje.

Deze ochtend hebben we onze mooi baai in Zarautz verlaten in de regen. Onderweg veel regen, hagel en natte sneeuw. Dat maakte de bergen wit en het uitzicht o zo mooi! Eens we Burgos bereikt hadden was de zon er en wat voor een zon! Een goeie, de zon kleurde de velden zo groen dat het bijna fluogroen was. Weer prachtige uitzichten en dorpjes die aan ons voorbij gingen. Op het laatste stuk tussen Valladolid en Salamanca stond een bord met "steenslag" en ja een steentje in de ruit. We hebben in Salamanca al gezien dat er ook een Carglass is, dus dat wordt even halt houden om te herstellen. We hebben de nummerplaat vd dader, de auto en een foto. Helpt mss wel voor de verzekering. Nu zijn we op een camping net buiten **Salamanca**. Heerlijk om hier terug te zijn, Salamanca is een stad naar mijn hart! In 2009 studeerde ik hier in de zomer universiteit Spaans. Mooie herinneringen die we morgen gaan ophalen in werkelijkheid. Nu een lekker wit wijntje, dan samen douchen en een etentje in het restaurantje.

We zijn twee dagen in Salamanca gebleven en daar oude bekenden "goeiendag" gaan zeggen, ondertussen telkens prachtige natuur! Sneeuw, winter maar ook fris groen en de Lente!

Nu zijn we in **Caceres**, prachtige camping en ook mooie omgeving.

Mooie trip v **Caceres** naar Sevilla ! Prachtig onderweg zwarte geiten, koeien, schapen, olijfbomen zover je kan zien, dan wijngaarden zover we konden zien. Bruggen over autovia voor de koeien, heel rustig rijden!

We staan op de stadscamping van **Sevilla** in **Dos Hermanos**. Mooie camping die op een halve dag vol staat met vooral mbhs.

Vandaag met de bus vanuit de camping naar de stad Sevilla. Prachtige lanen met "kassen" van huizen, ook hier is er de "betere" buurt. We weten waarom want er waren veel ambassades.

De Plaza España was onze eerste "wauw" echt knap en met tegeltjes bezet. Er zijn waterpartijen waar je met een bootje kan varen. Toen we helemaal binnen in de halve cirkel waren zagen we pas dat

er overal zitbanken in de gevel ingewerkt waren, kleurrijk betegeld en op de wanden prachtige historische tafereelen.

We hebben ook de grootste kathedraal v Spanje hier bezocht. Ik denk dat ik eenmaal binnen een volle minuut met mijn mond open heb gestaan! Amaai wa was da, ni gewoon. Groot, immens groot, de opbouw van kathedralen in Spanje is totaal anders dan bij ons. Vele kleine zijkapellen, en een sacristie met de liturgische schatkamer. Onvoorstelbaar! Zuiver goud, schitterend zilver, diamanten en parels, marmer, beelden, houten uitgewerkte hekken en trappen en beelden, ik kan het niet opnoemen, indrukwekkend!! We zijn 2 keer rond geweest want in één keer kan je alles niet zien.

De straten zijn in het historisch gedeelte autovrij, enkel de elektrische geruisloze tram. We zijn in een klein straatje aan lokale handelaars gaan vragen waar zij tapa's eten, dus niet toeristisch. Ze hebben het uitgelegd en wij hebben het gevonden.

Weer riep ik: "wa was da!" Een lange toog vol met tapa's, maar bijna geen tafels maar een tribune in tegeltjes en daar ga je dan zitten eten, leuk, ni gemakkelijk maar als die "espanjols" dat kunnen, kunnen wij dat ook. Het was een eindje wandelen maar het was de moeite, lekker, een belevenis en goeie wijn en voor 15euro alles samen voor ons twee!! Uiteraard een lange wandeling terug die dan weer met een koffietje op een terrasje in de zon werd beloond.

Mooie winkels, opvallend is wel dat niet elke winkel voor Pasen versierd is. Naast chocolade paaseieren staan er ook popjes en chocoladefiguren in sommige uitstalramen in gewaden v d broederschappen die mee in de processie gaan. Het zijn de Nazarenos, de boetedoeners. De naam komt van Jezus van Nazareth

Ik zag ook een winkelke alleen met waaiers, abanicos in alle kleuren en soorten. En mensen kopen dat, dus zulke dingen heb je blijkbaar nodig in Spanje.

Jan is naar de kapper geweest, hij ziet er al op z'n paasbest uit.

Op het info toerismekantoor kwamen we alles te weten voor de semana santa volgende week. Alles staat klaar want het gaat hier elke dag processie zijn. Ben benieuwd...

Dag 2 Sevilla

Deze ochtend werden we wakker onder een grijze lucht, niet zo leuk. Dat grijze hebben we bij ons thuis ook, maar we gaan die grijze lucht-waarvoor we veel moeite hebben gedaan om hier te geraken nl. 2156km- onze dag niet laten verbroden.

Na de dagelijkse eerste vraag van "heb je goed geslapen". En het bevestigend antwoord van beiden, kunnen we de dag weer aan. Na ontbijt stappen we goed gekleed en beschermd voor de regen naar de bushalte en rijden we weer door de poepsjieke lanen zoals gisteren. Ik weet waarom die grote mooie woningen er staan. Het zijn villa's of paviljoenen van de wereldtentoonstelling in 1929 hier in Sevilla. Er staan pareltjes tussen ! Mexico, Brasil, enz... en de tuinen er rond zijn van het niveau park. Heel mooi en netjes.

Daar zijn we dan weer en wandelen volgens het stadsplan een andere richting uit, straatjes in en uit, grote gebouwen met reuzengrote houten inkompoorten die wagenwijd openstaan. De Raad v Bestuur

van de Stad, een provinciegebouw, enz...residenties om "astembliedt" tegen te zeggen. Telkens in de Spaanse stijl bewaard gebleven. Het zijn grote woningen met vierkante binnenkoeren gedecoreerd met prachtig groene variaties en bloemen. De bloemen nog wat aarzelend want ook hier liet Juffrouw Lente op haar wachten.

We gaan een klein kerkje binnen, de rust is nog rustiger dan anders in een kerk, een man komt op ons af en vertelt dat de gouden monstrans klaarstaat om mee in de processie te nemen. Ze is mooi en dat vinden nog mensen, ze zitten stilletjes te bidden en er worden kaarsjes gebrand.

We kopen in een piepklein winkelke een buskaart, want dat zou prijselijker zijn, we zullen zien. We gaan op het gevoel, straatje in, straatje uit en snuiven de sfeer op van een gezellige stad. We horen kinderen en idd achter de hoek is het college v Sevilla. Ook hier maken scholieren kabaal, en ze hebben gelijk.

We komen op een plein waar enorm veel volk staat, grote groepen studenten maar ook mensen v alle leeftijden die een grote houten poort binnengaan. Ze gaan allemaal de enorm grote poorten binnen. Daar is iets te doen denken wij dan en wij volgen de kudde. We betalen 4euro pp zonder in feite te weten wat we gaan zien.

Maar WOW!! Dit wou ik al altijd echt gezien hebben, hiervoor zijn we naar Sevilla gekomen. De troonhemels staan klaar. Onvoorstelbaar, nooit gezien, groot, prachtig, volle glorie! Het zijn de "troonhemels" die door 48 mannen gedragen worden. Het zilver is echt zilver het goudkleurige is koper en/of brons. Goud zou te zwaar wegen.

Kaarsen, bloemen, kelken, urnen, vazen wat een pracht! Ook de kerk zelf heeft prachtige altaren met ornamenten, engelen krullen en bloemen, je weet niet waar eerst te kijken.

Ik herinner me vele rituelen van vroeger en de processie in onze kindertijd. Maar dit is zo overweldigend ! Maar met een dubbel gevoel. De Spanjaarden hebben vele rijkdommen van verre landen meegebracht en hun kerken zijn schatkamers van het mooiste moois wat er aan kerkelijke decoratie in de wereld te vinden is denken wij...

Jan denkt aan de kerken op het eiland Malta, die waren ook prachtig maar daar waren het de mozaïekvloeren die zo prachtig waren.

In een gezellige tapasbar eten we weer van Spaanse hapjes overgoten met een mooie wijn.

We gaan het Alcazar bezoeken. De houten plafonds zijn stuk voor stuk kunstwerken op zich. De tuinen zijn prachtig, zelfs op verschillende niveau's.

De verschillende paleizen hebben een eigen stijl de azulejos zijn mooi, maar in Lisabon hebben we de mooiste ooit gezien. Middeleeuws, gotisch en Moors het vloeit in mekaar en getuigt van een rijke geschiedenis.

Het Alhambra in Granada en Alcazar hier in Sevilla. Ze zijn mekaar waard.

Gisteren is het gelukt, maar we kunnen er niet voorbij, the Hard Rock Cafe is en blijft ons favorietje en de muziek was om van te genieten !

Na de busrit rijden we naar de supermarkt om de ijskast te vullen. Zondag moeten we bokes meenemen want dan zal er in de stad drukte van jewelste zijn en gaan we onze tijd niet verdoen met restaurantbezoek.

DAG 3 Sevilla

Vandaag met de fietskes op de bus naar Sevilla waar de stad zich voorbereidt op la Semana Santa. Aan de bushalte staan we met verschillende nationaliteiten te wachten, er is een discussie over het zomeruur. Ik vraag aan een Spaanse señora of het uur ook in Spanje vannacht gaat veranderen. Ze weet het niet en roept naar een paar Spanjaarden die wat verder staan te babbelen, en ja het is ook hier zomeruur.

Maar de Fransman was nog niet overtuigd, want het probleem was nog even groot. Het uur vooruit of achteruit. Ik antwoord dat het Lente is en de klok vooruit gaat...hij gelooft me niet...tja dat is dan zijn probleem.

We rijden de mooie grote parken door en zien nu de paviljoenen van dichtbij en in die van Mexico ga ik vragen om eens naar het toilet te mogen gaan. Dat leek eventjes een probleem maar mijn eenvoudig Spaans helpt me de weg naar de Mexicaanse aseos te vinden.

De voorbereidingen nemen grote delen vd stad in, de ondergrondse autoparkings zijn afgesloten en hier en vele straten. Stapels kerkstoelen staan op straat want morgen moeten ze als zitplaats dienen. De kerken staan vol met troonhemels dus geen plaats voor kerkstoelen.

Mannen in pinnemutsen, de Nazarenos, gaan vanaf morgen beginnen aan de boetedoening. De processies zijn boetedochten, sommigen lopen zelfs blootvoets. De naam komt van Nazareth. Elke parochie heeft zijn eigen kleur. Honderden kaarsen van 1.10m staan klaar om mee gedragen te worden. Er zijn er ook die zichzelf geselen....ik weet niet of ik dat wel wil zien, maar dat is een probleem voor morgen.

Op elke hoek v d straat staan kleine kraampjes met wierookvaasjes...deze geur zal me altijd aan Sevilla doen denken.

De Plaza Mayor is altijd een gezellige plek, maar hier is het overdekt met het grootste houten bouwwerk van de wereld! Prachtig en speciaal en ongelooflijk groot. Het lijken grote parasols en doen dan ook in volle zomer dienst als zonnescherm.

We fietsen de stad uit en rijden langs de rivier. Het is heerlijk fietsen in dit voorjaarszonneke, het doet deugd. We rijden de brug over naar linkeroever. Daar is een grote Mercado waar we weer van lekkere tapas hebben genoten.

We gaan dat hier allemaal nog tot dinsdag volgen en dan vertrekken we weer want teveel is teveel.

We verteren dit alles met een in open lucht gebakken entrecôte, rauwkost en een glaasje witte wijn, El Coto simpel wijntje, maar het smaakt. Meer moet dat niet zijn.

Prachtig mooi weer ! Truitje aan en met de bus naar Sevilla.

We hebben een plan voor vandaag!

Eerst langs Plaza d'España om het fietsseutelke te zoeken, maar de toegang is afgesloten, verdekke, het zit niet mee. Gelukkig hebben we nog een reserveke.

We kennen onze weg ondertussen al en starten met een koffietje en ik kies voor een vers geperst fruitsapje.

Dan wandelden we naar een klein kerkje ergens achterin verscholen. Daar binnen stonden twee troonhemels. Prachtig uitgewerkt en met verse bloemen versierd. Straks gaat het hier allemaal gebeuren, wij willen deze processie van bij de start meemaken. Maar dat is voor later. Ondertussen wandelen we de straatjes in en uit. Het ruikt lekker in die kleine straatjes en laten ons verleiden door een mooi tafeltje van een al even mooi restaurantje. We kiezen lekkere dingetjes op de kaart, de wijn is al direct goedgekeurd. Jan kiest voor kroketjes met Iberico Jamon en ik een slaatje met appelsienen, noten, Iberico Jamon overgoten met een dressing v notenolie en brood. Heerlijk lekker.

We verkennen de buurt nog even want dan horen we de zware drum....het komt dicht en dicht. Deze smalle straat wordt op korte tijd gevuld met toeschouwers en een nieuwe processie waarbij 1700 Nazarenos lopen! Kleintjes, jongeren, volwassen iedereen van de parochie van Santa Genoveva doet mee!

We krijgen kleine fotootjes toegestopt, ook een pin van deze groep en een festivalbandje. De kindjes krijgen snoepjes.

De muziek, de sfeer, de geur van wierook, het is overweldigend! Twee uur later is de processie helemaal voorbij gekomen, de eerste draagbare troonhemel is een tafereel van de lijdensweg van Christus, aan het einde vd processie de tweede draagbare troonhemel is van ons Lieve Vrouwke. Telkens versierd met verse bloemen ! 48 mannen dragen het loodzware ding gedurende vele uren de stad door. Om het half uur worden ze afgelost. Druipnat v h zweet komen ze onderuit de draagbare troonhemel, uitgeput en afgepeigerd. Een frisse nieuwe ploeg staat klaar om af te lossen. Een man met gieter en inox bekers volgt en deelt drinken uit telkens wanneer ze eventjes halt houden.

De Nazaremos dragen dus kaarsen mee. Jan heeft eentje even vastgehouden en denkt dat ze anderhalve tot 2 kg weegt. Het straffe is wel dat de kinderen een even zware kaars dragen als de jeugd en de volwassenen. De meeste Nazarenos dragen schoenen doch er zijn er ook veel die op sokken lopen of blootvoets.

Wat een organisatie om de wirwar van straatjes af te sluiten en terug open te stellen zodat alles in de stad vlot verloopt.

We zakken af naar ons klein kerkje van deze voormiddag en hebben nog tijd voor een biertje en een drankje.

Als vliegen op een stront komen toeschouwers langs alle kanten afgezakt naar dit kleine kerkje op de hoek van een straat. Ik ga postvatten aan een nadarhekken en wat een geluk want op korte tijd staat het straatje vol volk.

Genodigden nemen plaats op het kleine kerkpleintje en de Nazarenos en muzikanten komen toe om de processie te vormen. Ik kan Jan met gsm bellen om te zeggen dat hij moet komen want er is niet veel plaats meer.

De politie tracht telkens het verkeer terug te sturen en mensen in de juiste richting te begeleiden.

Wat een organisatie! Ik blijf het herhalen.

En dan...dan gaan de grote kerkdeuren open, de muziek begint te spelen, de Nazarenos in paars en wit vormen de processie...en het wordt stil wanneer de eerste troonhemel wordt buitengedragen...heel stil...

Het zijn kippenvel momenten...een zanger zingt van op een balkon een ode aan Jezus en zijn lijdensweg ... de stoet gaat in stilte verder. Wanneer ons Lieve Vrouwke wordt buitengedragen zingt hij weer en worden van op het dak van een appartementsgebouw bloemblaadjes naar beneden gestrooid...een regen van rozenblaadjes die niet lijkt te stoppen.

Het is prachtig weer, mooie blauwe hemel, heerlijk zonneke, we genieten na op een bank op het plein.

We zakken af naar de bushalte maar zien dat we toch op de Plaza d'España kunnen, maar het sleuteltje is niet te vinden.

De politie sluit de straten af en voor ons betekent dit geen bus... we wachten tot na 22u... Het was een lange dag ...we sluiten af met een wijntje.

Palmzondag Sevilla

Toen we op de bus stapte zag ik al dat deze dag speciaal ging zijn. De bus zal redelijk vol met allemaal netjes opgeklede passagiers. Señoras mooi opgemaakt, heren in maatpak en das. En wij zaten daarbij met ons regenfrakske, jeans, sportieve schoenen en rugzakje...

Het regende dat het goot, maar na eventjes geschild te hebben was de ergste regen voorbij en kwam de stad terug op dreef. Iedereen was "opgetaloord". Jong en oud droeg blauw maatpak. De dames, ook jonge vrouwen en meisjes iedereen slijk gekleed zelfs de kleine kindjes waren op hun mooist en de jongetjes in hun maatpakjes zo schattig! Palmzondag is in Spanje een feest!

We hadden post gevat bij een bank, zodat we erop konden staan als de processie voorbij kwam. Elke processie duurt anderhalf uur en zo zijn er vandaag 9! Van ver hoor je al ...trom, trom, tromtromtrom...het ritme van de Nazarenos en de dragers. Het geluid komt dichterbij en ook de hele processie. Indrukwekkend! Witte punthoeden met grote kaarsen met vooraan in de processie veel kindjes. Het witte pak wordt op maat gemaakt en met de hand geborduurd. Mama's en papa's zijn fier over hun kinderen die meelopen. Vroeger waren het alleen mannen die meeliepen, sinds 1987 ook vrouwen, waarna de kinderen volgden.

De eerste troonhemel komt dichterbij begeleid door koperblazers. Kippenvel en veel emoties...niet alleen bij ons maar jong en oud wordt beroerd door deze gebeurtenis. Voor en achter de troonhemel lopen militairen met wat meer strepen en oudere vooraanstaanden die alles nauwlettend in het oog houden.

We gaan een koffietje halen en zoeken weer een plaats om de volgende processie te zien. We staan op de trapjes voor een herenhuis op de hoek van een kleine nauwe straat en een pleintje. Het wachten duurt wat te lang want er is frisse wind.

Maar de trom komt dichterbij...zwarte punthoeden met okerkleurige grote brandende kaarsen...en een indrukwekkende fanfare met alleen slaginstrumenten. Ze blijven komen, men is gul met de wierook. Draggers staan klaar om af te lossen. Dan horen we de blaasinstrumenten. De troonhemel stopt net

voor ons, terwijl er gewisseld wordt zingt een Spaanse vrouw heel dramatisch van op een balkon, het wordt heel stil in de straat en het pleintje. Na drie keer kloppen met een kruis vertrekken ze terug...geruisloos stil... één trompetist begint te spelen, een tweede valt in, een derde en dan allemaal ! Als het geen 200 muzikanten zijn, dan is het geen één! Drama, melancholie, kippenvel, de sfeer, de wierook, de mensenmassa....emotie en ja een traan. Dit is zo mooi !
Het duurt meer dan een uur eer de hele stoet voetje voor voetje voorbij stapt....

Het was toch bijzonder met die processies. Kinderen maar ook tieners en jong volwassenen lopen mee. Hun vrienden volgen langs de kant met respect want de Nazareno praat blijkbaar niet. De vrienden reiken wel drinken aan en belegde broodjes. Deze tijd van jaar is de geloofsbeleving heel intens en overtuigend. Ook de vrienden aan de kant zijn emotioneel! Vaders met zonen, moeders met dochters, zussen enz... er zijn veel combinaties.

Wat ook mooi is zijn de kaarsvetbollen. Het begint met een klein propje zilverpapier dat houden ze onder de druipende kaars van een Nazareno. Zo ontstaat een bol van kaarsvet. Elk jaar wordt de bol groter doordat de bol wordt bijgedrupt en wordt aan het nageslacht doorgegeven.

Dit beheerste mijn gedachten toen we onderweg waren naar **El Puerto de Santa Maria**. Ergens tussen Cadiz en Jerez de la Frontera. De camping ligt aan een mooi strand aan de baai van Cadiz. We hebben een rustige plaats naast een klein bos. Het brood met de jamon en kaas smaakt. We kunnen eten in openlucht. Maar daar zijn ze weer, die kleine zoemende beestjes...mosquitos!

Het warme zand voelt goed aan, we weten nu ook waar we de ferry kunnen nemen om morgen de overkant te bezoeken.

CÁDIZ DAG 1

Met een ferry of Catamaran naar Cádiz en fietskes mee op de boot. Cádiz een mooie stad op een schiereiland.

Bij het info toeristenkantoor kreeg ik heel vriendelijk alle info die ik nodig had, van fietspaden, tot de bezienswaardigheden, de uren van de catamaran, ook voor de volgende dagen want ook witte donderdag en goede vrijdag zijn volwaardige feestdagen en moeten we een andere uurregeling raadplegen. Maar ook hier vieringen in deze goede week en processies.

Cádiz, een havenstad met een mooi historisch gedeelte. Smalle straten met hoge huizen, daar komt de zon nooit denk ik. Alle gevels zijn crèmekleurig ook die van de kathedraal en alle belangrijke gebouwen van de stad. Cádiz is als een parel schrijf ik in een sms naar onze burens....toeval wil dat er hier een wijk "La Perle " heet.

Straatjes verbinden kleine pleintjes en zo komen we bij de Mercado waar geuren van verse vis, groenten, fruit, iberico ham en nog veel lekkers onze aandacht trokken. We genieten van heerlijke tapas en een lekker wijntje. Met de fiets wordt een stad precies kleiner en de wandeldijken korter. Voor ons zomert het, ook al is het hier nog maar la primavera. Het is leuk, de blauwe hemel, een zalige zonnetje, de geur van de zee, de wind door je haren...dit is een zalig vakantiegevoel. Overall zien we al Nazarenos lopen, muzikanten en dragers. Zonder het gepland te hebben lopen we op een kerk waar een processie gevormd wordt en zien we weer het ingetogene van deze processie gehuld in een sfeer van melancholie en drama. Prachtige troonhemels worden uit de kerk gedragen. De poort is net groot genoeg, het scheelt maar een paar centimeter... Iedereen houdt de adem

in...en dan begint de grote trom...de harmonie valt in...Net buiten de kerk draait de straat bijna 90° en gaat het bergop. Je hoort de dragers kreunen en hijgen. Na 10m een stukje voorbij de hoek moeten ze al even rusten, het moet enorm zwaar zijn om ook nog eens bergop te gaan met de loodzware troonhemel. De muziek bepaalt de sfeer, de omgeving geeft kleur aan deze beleving op woensdag in de Goede Week.

Het gedreun van de grote trom horen we tot aan de haven waar we de catamaran terug nemen. Heel de avond zal ook deze stad een bijzondere woensdag hebben met processies, mooi versierde troonhemels en de geur van wierook die de zeelucht even zal verjagen om daarna weer een tijd te worden opgeborgen.

CADIZ DAG 2

Wij wisten wel dat we vanaf jueves santos de uurregeling voor de feestdagen moesten raadplegen. Dat deden we en toch waren we anderhalf uur te vroeg aan de catamaran. We fietsten dan het centrum van El Puerto de Santa Maria even in. Straatjes in en uit en kwamen aan het mooie ajuntamiento. Prachtig imposant gebouw! Ook hier mooie decoraties aan de gevels en op het gemeenteplein. Na een gesprekje met een inwoner over de processie vanavond, rijden we verder en bezoeken we de kerk. De troonhemels staan klaar voor vanavond, maar de kerk zit vol! Het is 11.15u, de kerkdiensten ter gelegenheid van witte donderdag trekken hier nog veel volk.

Op de catamaran was het frisse wind, we nemen binnen plaats en na een half uurtje zijn we in Cádiz. Vandaag volgen we weer de gele fietsroute maar gaan de parken opzoeken.

We beginnen bij de Plaza d'España ! Wauw heel mooi ! Een statig monument staat sinds 1812 midden in een mooie tuin, met lantaarns, bomen met de meest grellige vormen, bloemen en planten en gehuld in een sluier van sinaasappelbloesem. Hmmm ruikt heerlijk. Een boom met oranje-rode bloemen, de paarse bomen Jacaranda, palmbomen, bloemen en planten maken deze tuin zo mooi.

We fietsen van het ene parkje of tuintje naar het andere. Mastodonten van bomen blijven indrukwekkend recht zelfs met grote bovengrondse wortels.

Ze vormen een groot zonnescherm en zorgen in de zomer voor koelte.

Beelden en zuilen worden omringd door sinaasappelbomen waaraan nog oude vruchten hangen en de bloesems opspringen in het zonnetje. Ik ruik aan een bloemeke, het puntje van mijn neus kleurt geel zegt Jan.

We hebben brood en kaas bij en picnicken op de trappen van een school en kijken recht op het groot rond Falla theater. Dan fietsen we naar het plein voor de kathedraal voor een heerlijk wijntje en daarna naar het park van Genoves. Een mooi groot park met kleine waterpartijen, fonteintjes, banken, lantaarns, bloemen en planten. Meneer duif haalt al zijn charmes boven maar het jufferduifje vliegt weg. Onder luid en blij geschetter van fluogroene parkieten boven ons hoofd zien we dat ze hun nest aan het verbouwen zijn, ze wonen er blijkbaar met meerdere parkieten. Een rij grote bomen zijn in gelijke vormen en figuren geschoren, veel variaties in een stad op een schiereiland omgeven door de zee en waar de wind doorwaait en waarschijnlijk in de zomer verkoeling brengt.

Wat verder spelen kinderen een processie na. Een jongen loopt voorop met een lange stok waarop een 2-tandige hark is vastgemaakt, een kindje met trommel klopt het perfecte ritme. Samen met de kindjes daarachter stappen ze zoals men het in de echte processie doet. Leuk om te zien.

We fietsen verder om de gele cirkel van de stad rond te maken. De hagelwitte universiteit steekt af tegen de blauwe lucht. Een universiteit die volop aan uitbreiding toe is en een vervallen gebouw terug in ere herstelt om weldra een nieuwe faculteit te openen.

De voorlaatste catamaran van witte donderdag brengt ons terug in El Puerto.

Na ons avondeten trekken we warmere kleding aan en fietsen we naar het centrum van El Puerto om ook hier de processie mee te maken. Ook hier veel volk, heel veel volk. Mensen, vrienden, families iedereen spreekt met mekaar af. In sommige straten is het markt, op het plein staan kermisattracties en de cafekes doen gouden zaakjes. De processie begint, doch iedereen blijft verder keuvelen, eten en drinken.

De poorten van de oude kathedraal gaan open, de gevel, de torens en het dak zijn vervallen en aan restauratie toe. De vele ooievaars hebben nest gemaakt op de torens vd kathedraal en vliegen af en aan boven de processie.

De beleving van de processie is hier meer een volksfeest, minder intens, minder sereen. Maar zeker zo mooi om te zien hoe mensen in vreugde bij mekaar komen. De processie is minder lang maar de Nazarenos met hun kaarsen geven toch een gezellige sfeer want het is ondertussen donker. Het tafereel op de troonhemel van de lijdensweg is in hout, dat van O L rouw in zilver. Ik vraag aan een voorganger naar het gewicht v d troonhemel, hij zegt meer dan 2ton! Bijna niet te geloven.

Wij fietsen terug op de avond van Witte Donderdag, het lijdensverhaal vertelt over deze avond dat Jezus na het laatste avondmaal opgepakt wordt...en in België vertrekken de klokken naar Rome ...

PASEN

El puerto paaszondag

Het is Pasen ! Na enkele "zalig Pasen-telefoontjes" vertrekken we. We fietsen naar het Parque los Toruños. Onderweg volgen we een mooi rood fietspad, het leidt ons daar waar we moeten zijn.

In het parque zijn we niet alleen, we nemen een eerste route richting zee, heel rustig en mooi om te fietsen. Er is veel wind en het zand waait hoog op.

Daarna nemen we een 4,5 km lange fietsroute die recht door de mooie natuur gaat. De vogels zijn er niet maar het fietsen is er niet minder leuk om.

In het terugrijden doen we elke zijweg aan, de wind is hardnekkig, maar wij ook en zetten onze "elentrik" op, de wind trotseren gaat dan vanzelf. Op sommige zijwegen zijn houten wandelpaden om de beplanting niet te beschadigen.

De vijgen aan de cactussen zijn nog klein, het is een lekkernij voor later. Tussenin staan mooie gele bloemen, het afstappen waard om foto's te maken. Grote partijen blauw/groen en blauw/grijs laag struikgewas, gaan over in groene struiken en donkerrode begroeing. Mooi !

We picknicken en genieten van heel het parcours. Op de terugweg proberen we de Salinas nog mee te pakken, maar vinden de weg er naartoe niet. Dat zal voor morgen zijn.

Op al onze fiets- en wandeltochten snuiven we de heerlijke geur van de appelsienbloesem op. Jan zegt: "als ze dat in parfum verkopen, ik denk dat ik het zou aanschaffen."

Ook hier in El Puerto waar we rond het oude fort fietsen, staan in de straten en op het pleintje de sinaasappelbomen en ruiken de smalle straatjes heerlijk fris.

We hadden ons goed ingesmeerd met een nummer 50 voor de zon, doch onze handen zijn verbrand, de wind zal er wel voor iets tussenzitten.

We stoppen aan een terras en genieten na met een drankje.

PAASMAANDAG

De volgende ochtend, paasmaandag, waait de wind nog steeds, ideaal om lakens te wassen! En zo gebeurt het ook.

Maar we willen de Salinas nog zien, dus de fietsen op en we zijn weer weg. Jan heeft zich goed voorbereid en met zijn ogen dicht vindt hij de juiste weg. Soms draait hij onooglijke weggetjes of paadjes in en staan we midden in de Salinas. De vogels zitten dus hier! Mooi, heel mooi.

Het is er heel stil, de bewoonde wereld is ver weg, maar hier waar de zoutwegen zijn en de zoutmeren is het broed-en woongebied van vele vogelsoorten. Mijn favorietjes wonen hier ook. Wanneer we dichterbij komen gaan de zacht rose flamingos verder de zoutplassen in maar ik probeer met mijn veloke toch nog dichterbij te komen....maar dat was buiten de zeemeeuwen gerekend! Ik had niet gezien dat ze nesten hadden in het gras. Ze vlogen met drie recht op mij af, rakelings boven mijn fietshelm. Ik kon niet rap genoeg terugdraaien! Jan had het van ver gezien en stond geamuseerd te lachen. (Nu ik dit typ denk ik aan de film van Hitchcock The Birds) awel het kon er een stukje uit zijn!

JEREZ DE LA FRONTERA

Vroeg opgestaan en met de fiets naar het station. De oefening deden we gisteren al, we hebben dan alle info die we nodig hadden gekregen.

Onze buskaart kunnen we ook voor de trein gebruiken, echter zonder korting. De loketbediende vertelde me in zijn traagste Spaans dat het heel makkelijk is gewoon in de automaat de juiste bestemming kiezen en de kaart voor het digitale oog houden. Ik moest het toch twee keer proberen maar idd het was gemakkelijk. Daarna het kaartje inbrengen, door een automatisch poortje, dan lift naar beneden, een stukje verder terug een lift naar boven en even later was de trein er. Er klinkt een luid en klaar signaal dat de deuren sluiten en de trein gaat vertrekken. Geen spoorbediende te zien, we horen geen fluitje. Het zijn mooie moderne en propere treinen, met lage drempel zodat je met de fietsen probleemloos op de trein kan, er is een plek voor de fietsen voorzien. 10min later zijn we er al en weer hetzelfde: lift en poortjes en kaartje terug inbrengen. Niemand kan onbetaald de trein nemen.

Jan had het stadsplan op zijn gsm en zegt "rechtdoor". We fietsen het hart van de stad in. Bij het infokantoor werd ik verder geholpen door een studente uit Gent. Dat was gemakkelijk. Wat we willen zien? Een bodega, de paarden, flamenco. Ze kan het allemaal op de kaart aanduiden.

Het plein is voor het stadhuis is mooi met een groot statig monument en fonteinen. Het plein is niet geplaveid maar met kleine ovale stenen ingelegd in lichte en donkere tinten met bloemen en krullen, maar ook een wapenschild.

We volgen een tijdje een paard met koets en komen bij een paleis terecht bewoond door een adellijke familie die zelf het ontvangst en de rondleidingen verzorgd en waar de tafel gedekt staat voor een groot feest. Op het plein staan veel, het lijkt wel een bos, sinaasappelbomen. De bloesem ruikt overheerlijk! We fietsen telkens kleine stukjes verder van de kathedraal naar een plein, het stadhuis, een bodega, leuke straatjes en naar de Mercado. Wat een drukte! Het is hier blijkbaar de

hoogste tijd om inkopen te doen voor de paasmaaltijd. Een mooi gebouw met opvallend veel visverkopers. Verse vis, alles kraaknet, geen visgeur, maar wel de geur van zee...het is hier dat de naam verandert denk ik "el pez" vis vers uit de zee en straks "pescado" op je bord. We kopen een gevuld broodje met spinazie en op een bank picnicken we en stellen vast dat we weer voor een groot theater zitten.

Het is tijd voor de flamenco. We gaan naar een Tabanco, ontstaan uit een tabacowinkel waar gedanst werd. Een nieuw woord werd samengesteld uit tabaco en flamenco. De tabanco is in L-vorm. Er hangen heel grote spiegels zodat je vanuit elke hoek in de tabanco de gitarist, de zangeres en de danseres kan zien. Het maakt niet uit waar je staat, aan de toeg wordt de rekening met krijt voor jouw neus geschreven. Handig. Het lied gaat over zigeuners en Andalucia gebracht met veel temperament en overtuiging, het geheel wordt gesmaakt door het publiek, de Spanjaarden gaan mee op in de muziek en het handgeklap, de stampen op de grond worden aangemoedigd en met een luide "Olé" van het publiek heeft ze de volledige tabanco op haar hand.

We fietsen verder en komen bij Sandeman uit. Voor ons Belgen een gekende sherry. Je kan er alleen binnen als je een bezoek boekt met degustatie. Ai probleem, ik lust geen sherry. Jan is er ook niet zot van, dus zijn we tevreden met het gebouw en de winkel. Het was trouwens siesta, de poorten werden gesloten.

De paarden willen we ook zien, een groot monument met paarden en karren staat in het midden van de grote avenida, we ruiken de paarden al. Het is Sabado santo...gesloten na 15u. Dat was het juffertje van Gent vergeten te vertellen.... We kunnen toch door de poorten een glimp opvangen van de paardenstallen, het mooie park en het herenhuis. In deze stoeterij worden paarden getraind om op een bepaald ritme te stappen. Om deze training is men wereldberoemd.

We fietsen terug naar het station, een prachtig gebouw met binnenin een donkergrijs ijzeren geraamte getekend en ontworpen door Eiffel!

In El Puerto fietsen we nog eventjes langs de supermarkt. Morgen vertrekken we richting Tarifa en nemen misschien wel de ferry naar Marokko voor een dagje, hangt v d prijs af. Dus dit was ons laatste fietstochtje in de mooie streek van Cádiz en omgeving!

Dinsdagochtend 3 APRIL

Op tijd opgestaan en om 9.35 vertrokken naar **Tarifa**. Het is zwaar bewolkt maar dat stoort niet, de landschappen zijn er zeker zo mooi bij. Zo ver het oog kan zien zijn er weilanden met fris groen, ja het verbaast ons om Spanje in het groen te zien! Weilanden met koeien en/of paarden, het gras zal voor beiden mals en sappig zijn.

De grote zwarte stier kijkt neer op de autoweg. In Spanje is het verboden reclame langs de weg te plaatsen en een tijd terug is dan ook alles maar dan ook alles verwijderd geworden. De grote stieren zijn blijven staan onder druk van de bevolking. Stieren zijn één van de gekende symbolen v Spanje, de opdruk van Osborne werd verwijderd, de stieren zijn gebleven.

Het landschap is behoorlijk heuvelachtig, het oude gebergte wordt groen gehouden door de wolken die er blijven hangen.

In de verte zien we ze al, de windmolens, je kan er niet naast kijken, een windmolenpark van méér dan duizend molens!!!

We blijven drie nachten 6km voor Tarifa, maar van in de mbh zien we Marokko.

We gaan boodschappen doen met de fiets, er is weliswaar geen fietspad en geen bushalte, we moeten fietsen op de E5 ! Ach ja, een nationale weg met 1 baan op 1 baan af. Maar we hebben ruimte genoeg om te fietsen en doen voor alle veiligheid ons fluohesje aan. Er is veel wind ! Dit zou de meest wonderige plek van Europa zijn...we voelen het.

We zien van in onze zetel de zon ondergaan....morgen is de zon er weer.

Inderdaad, woensdagochtend worden we wakker met blauwe hemel boven de zee waar de golven nog steeds het strand overspoelen met fris schuimend zeewater. De branding schittert in het ochtendlicht. Alle ramen open zodat de zeewind alles kan opruimen in het slaapgedeelte. De geur van vers opgeschonken koffie vult dan weer het woongedeelte. Jan heeft een klassieke radiozender gevonden. We horen een rondo van Mozart geschreven voor zijn zus Anne-Marie, hmmm van waar ken ik die naam?

Ik ga een machientje wassen, 3euro en alles is proper. Jan hangt een wasdraad tussen de bomen, uit het zicht maar wel in de wind. We fietsen naar Tarifa op volle kracht, hoogste verzet. We zijn er al op een kwartier. Onze eerste reactie was toch wel O O O toen we de dijk opreden. Het vergezicht was heel mooi, de kleur van de zee, de lucht, het verlaten strand met duingrassen, de lage wolken die Marokko verstopten.

We fietsen zover we kunnen doch het laatste stukje om op de meest zuiderlijke plek van Europa te staan is verboden terrein. Maar we zien wel waar de Atlantische oceaan en de Middellandse zee mekaar kussen.

We proberen de pier op te rijden maar ook dat lukt niet, de zone is volledig afgesloten door de douane. Je kan van hieruit met de ferry naar de overkant, naar een ander continent want hier stopt Europa.

We rijden naar boven het historisch gedeelte in en van op een parkje voor het gemeentehuis hebben we een mooi vergezicht over de zee en de Oceaan. Op het strand staat een ruïne van een huis, geloof het of niet dit zou je ook in Schotland kunnen vinden.

Een kleine pleintje met een kikkerfontein, de kleine nauwe straatjes, soms erg stijl naar boven, we rijden ze in en uit en genieten van het oude Tarifa. Ook de buitenwijken met moderne woningen stralen rust uit, maar alles is wel verlaten het is immers nog te vroeg voor echte vakantiegangers.

Op de vraag waar de señoritas van het toeristenkantoor hun tapas gaan eten, krijgen we een gouden tip. In een klein restaurantje betaalden we voor ons beiden 13euro, de gekoelde wijn en de tapas vanuit de keuken van "la mama" waren heerlijk. We zijn de señora in haar keukentje gaan feliciteren voor de vier heerlijke mooi gepresenteerde gerechtjes in al even mooie schoteltjes. We zetten ons in het zonnetje op het strand en dommelen eventjes in. Zou het wijntje er voor een stukje tussen zitten ?

We fietsen terug maar gaan eerst nog verse vis en langoustines kopen. Helmen op en fluohesjes aan, we beginnen de spannende fietstocht langs de E5, auto's rijden aan hoge snelheid voorbij en er is weer die wind, ik moet mijn stuur goed vasthouden.

De was is droog en terwijl ik de kledij opvouw hoor ik nieuwe burens in hun iglotentje...het is er plezant aan het gehijg en gekreun te horen...

Vandaag is mijn zusje jarig, ik stuur haar de allerbeste verjaardagswensen!

Van elke vakantie heb ik een verslagje, sinds enkele jaren is dit wat meer uitgebreid tegen dat we in onze echte "ouwen dag" zijn maar vooral voor mijn kleinkinderen. Ikzelf heb nooit mijn grootmoeders gekend, ik weet niet wat hen blij maakte, verdrietig, waarin ze geïnteresseerd waren enz... Mss is dit voor onze vier kleintjes ooit wel leuk om te lezen.

Vandaag 5 april dus. Gisteren was er veel wind. Deze ochtend lees ik dat het gisteren 17km/h was en vandaag tot 38km/h !!!! Ik dacht dat ik zot werd ! Nog méér wind! Voor deze regio vermeldt het weerbericht per uur de windsnelheid, want dit is immers een paradijs voor kitesurfers.

Dus wij de fiets op en ik met een bang hartje...ik trek kop...het is zwoegen en zweten, volle "vitesse en elentrik" op het hoogste en maar trappen. Maar de wind duwde van opzij en het leek soms dat ik de berm in zou gaan, soms vergat ik te trappen en dan maar trekken aan dat stuur. De windmolens in de bergen konden de wind niet volgen, mss vlogen de vonken er wel af! En dan waren er voetgangers die tegen de richting aan onze kant gingen, O Neen, gelukkig konden ze een beetje opzij en kwamen er op dat moment geen auto's aan.

We waren er bijna, ik begon al te jubelen maar het laatste stukje was het ergste van al en dan kwam er nog een grote vrachtwagen voorbij, zo een mastodont die ons wel uit de wind zette maar eens hij voorbij was? Ik denk dat ik zigzag reed! Toen we de zijstraat inreden stopte ik op het voetpad, Jan kwam aangereden en tegelijk riepen we "WA WAS DA!"

Ik denk dat dit de meest onverantwoorde daad van mijn leven was, levensgevaarlijk!!

We volgen het fietspad weer tot aan de dijk. Het zand stoof op en vloog alle richtingen uit, in ons ogen, ons oren, het kraakte tussen mijn tanden. De wind joelt zo hard, we moeten roepen tegen mekaar! Op de dijk blijven fietsen was echt niet te doen. De golven die met enorme oceaankracht tegen het strand aanbonkten werden teruggefloten door de harde wind. Ze kregen bijna de kans niet om om te slaan! Spectaculair ! Jan trotseert de wind en gaat het strand op om de meest spectaculaire foto van deze dag te nemen en komt als een zandmanneling terug. "Kom, we zijn hier weg" roept hij en ik volg. De wandeldijk ligt vol met hopen zand, dus het is nog opletten geblazen om hier niet onderuit te gaan. Ik heb vele stukken te voet gedaan.

Aan de mediterrane kant was de golfslag niet zo heftig want zij hadden wind mee. Door het opvliegend zand was het niet meer leuk, we kozen voor het oude centrum van Tarifa met smalle straatjes op en af. In de openbare bib vraag ik of een toiletbezoek mogelijk was en wat verder in de kerk stonden de beelden van de troonhemels terug op hun plaats tot volgend jaar, maar de kapel met de verzezen Jezus was fel verlicht, het altaar stond vol bloemen en kaarsen en er speelde zachte mooie muziek. Wat een tegenstelling met het dramatische van de Semana Santa.

Het werd wel eens hoog tijd om winkeltjes te doen! We hadden nog steeds geen souveniertjes gekocht voor onze kleintjes. Maar daar kwam deze namiddag verandering in nadat we in hetzelfde restaurantje als gisteren het vervolg van de tapaskaart uitprobeerden. La Mama herkende ons, we werden verwend met het lekkerste uit haar Spaanse kookpotten.

Kadootjes werden netjes weggestopt, tijd om terug te rijden. Nog een laatste blik op Tarifa playa en we vertrekken. Ik was er toch niet gerust in maar Jan verzekerde me dat het ging meevallen. En idd het viel mee, het eerste stukje was spannend, maar voor het overige goed te doen en met de wind in de rug reden we vlotjes de terugweg af.

De ferry naar de overkant hebben we niet genomen, een hele poespas voor enkele uren in Marokko, we zagen er tegen op.

Gisteren kochten we langoustines, die gaan we vandaag klaarmaken a la plancha, met look, ui, olijfolie en veel kruiden, vers brood en een wijntje. We sluiten de elektrische hapjespan buiten aan en op korte tijd hebben we eten. De wilde kat heeft dit lekkers ook geroken en komt miauwend aangelopen. Neen posesiemaauw, dit lekkers is niet voor jou...

Vertrek vanuit Tarifa.

Het was nog donker toen we opstonden, maar na het ontbijt was het licht en dat hadden we nodig om de steile bergop te doen om op de straat te geraken. Dat was voor mij spannend, maar voor Jan een koud kunstje en gezwind en gezwaaid reed hij naar boven alsof hij dit al honderd keer gedaan heeft. Het was rustig rijden en de duizenden windmolens draaiden een normaal toertje, de wind was veel minder dan gisteren.

We tanken onderweg, Jan had in het heenrijden een brandstofprijs gezien die zelfs beter was dan vorig jaar in Luxemburg. Ondertussen deed ik de nodige boodschappen in de supermarkt. Er was een slagerij in de supermarkt. Er lag een groot stuk entrecote met been, hmmm dat zou wel eens op onze skötelbraai passen. De slager sneed er een mooi stuk af, hiermee ga ik iemand blij maken!

Rond Sevilla was er druk verkeer maar na een kwartiertje waren we rond de stad gereden richting Huelva. Het landschap veranderde meteen. Zover het oog kon reiken zien we olijfbomen! Zoals door Jan voorspeld waren we om 13u in El Rocio.

EL ROCIO dag 1

Sinds gisteren had ik pijn in de onderbuik, ik had nog niets aan Jan gezegd, maar het werd ambetanter en erger... heb het hem dan maar verteld. Na het middagmaal gaan we een dokter of apotheker zoeken.

Het vers gebakken brood smaakte super en we konden niet vlug genoeg de fiets op voor dit dorp dat gekend staat voor Mariaverering maar ook omdat het geen straten heeft! Het is zand, zand zoals op het strand, maar dan mosterd kleur. En daar kon ik niet fietsen, Jan trouwens ook niet. Dus stompen maar met die fiets, gelukkig kan je als je op het "minteken" duwt ondersteuning krijgen en werd het wandelen met de fiets. Morgen laten we de velokes in de garage v d mbh staan, dat besluit stond direct vast.

Het is hier mooi, alle huizen in dezelfde stijl, wit en met oker geschilderde dakranden. Maar het zand! Hier zou ik echt niet willen wonen, als er een auto te snel voorbij rijdt volgt er een stofwolk. Wat moet het hier in de zomer zijn? De auto's zien er niet uit, de luiken v d huizen zijn gesloten waarschijnlijk om het stof tegen te houden. Maar het is en het blijft mooi en speciaal. Autorijden in dit losse zand moet je dan ook nog kunnen, maar blijkbaar is men toch geoefend want men rijdt er galant door. Je hoort de auto's niet komen, er staan geen wegmarkeringen en op bepaald moment reed een auto langs links ipv rechts, en een 2de reeds rechts ipv links de 3de reed dan maar in het midden tussen de twee andere in.

Je kan de winkels moeilijk vinden, want zoals eerder gezegd zijn de huizen bijna identiek. Bvb een apotheek herken je van ver door een lichtbak met groen kruis. Dat is hier niet, je moet er bijna pal voor staan om te zien wat voor handelszaak het is.

In feite waren we pompaf want het was toch stompen en zwoegen met de velokes door het zand. Morgen gaan we te voet!

Het medisch centrum sluit op vrijdag om 13u en de apotheker van dit zanddorp kon me niet helpen. Dan zijn we met een taxi naar een naburig dorp gereden waar een spoeddienst is. Na een uurtje

wachten was het mijn beurt, de dokter onderzocht me en stelde me gerust. Dan nog langs de apotheek en de taxi kwam ons terug oppikken. Het is dan maar sober avondmaal van de "raprap" geworden. Morgen maak ik dit goed en zal het vlees eens zo lekker smaken.

Zaterdag wat langer geslapen, het had deze nacht geregend en toch een paar keer wakker geweest. Na het ontbijt besloten we van ons Elna eens goed te poetsen, ze blonk daarna ! De zeurende buikpijn is er nog, maar ik doe gewoon verder. We gaan te voet naar El Rocío met rubberen laarzen aan, want dat is anders niet te doen, we zakken tot onze enkels in de modder. Er is al veel volk zoals voorspeld werd. Elk weekend komen bedevaarders naar O.L.Vrouw. De kerk zat vol met jong en oud. De kerk is mooi, van buiten een heel grote omgedraaide schelp aan de inkomhal en binnen het prachtige gouden Mariabeeld met prachtige versieringen ! Kilo's kaarsen worden gebrand, de buitenkapel is zwart geblakerd van de rook! Het kerkplein of zandplein ligt vlakbij de grote meren van het Doñaña natuurpark. We kunnen de flamingo's zien, de lepelaars en alle soorten kleine watervogeltjes. Zwaluwen vliegen af en aan en de duiven vliegen hun rondedans rond de torens. Dit is Scherpenheuvel in Spanje. We wandelen terug en ons middagmaal smaakt. De zeurende pijn is er nog altijd. Jan doet zijn dutje en ik doe mee. Daarna geen pijn meer. De skötelbraai wordt buitengezet en we genieten van een heerlijke maaltijd. Ik doe het nog rustig aan.

El Rocio DAG 2

We wandelen op ons gemakje naar El Rocío. Het is er al behoorlijk druk, dwz veel bussen zijn toegekomen zoals bij ons in de maand mei in Scherpenheuvel. Ik koop kaarsen om in de kapel aan te steken, ik trotseer de zwarte dampen en rook om de kaarsen aan te steken waarna ik zoals iedereen de handjes van het Mariabeeld aanraak, wie weet waarvoor het goed is.

En het is al direct goed want

1) ik kan nog net op tijd Jan roepen om naar het water te kijken waar een lange lange vlucht flamingos vliegen ! Praachtig om te zien ! Ze strijken wat verder neer en wij wandelen het houten wandelpad af om zo dicht mogelijk te komen. Wat een sierlijke elegantie, die wondermooie roze flamingos! We zetten ons op een bank en Jan tuurt met zijn verrekijker het water af en verwittigt me telkens wanneer er een paar opvliegen. Maar elke keer te ver, of te laat, dus geen foto's maar al dat moois staat op ons netvlies gebrand. Sinds mijn kinderjaren vond ik de flamingos in de Zoo al zo mooi en dat is altijd zo gebleven. Mijn wens was om ooit een grote groep te zien vliegen en dat is vandaag gebeurd!

We komen voorbij een grote hoge lege hal met tralies waarvan de poort openstaat en horen een helder mooie klank van een fluitspeler en een trom.

2) De muzikant staat in klederdracht moederziel alleen te spelen, wij er naartoe. We gaan de grote hall door die achteraan en wat hoger een open binnenkoer heeft waar de muzikant staat, we gaan enkele trapjes op. Maar wat er dan achter onze rug afspeelt is zo lachwekkend! Pas als de muzikant stopt met spelen draaien we ons om en willen we teruggaan, maar er kwamen ondertussen vele vele renners binnengereden!!! Parijs-Roubaix in Spanje ! Een heel peleton!! En wij staan daar boenkt in 't midden van die massa. Oververhitte renners komen toe en krijgen voedselpakken aangereikt. Ik weet niet waar naartoe, kan niet vooruit of achteruit. Maar we geraken uiteindelijk terug weg langs de poort, maar aan het toestromen v d renners leek geen einde te komen.

We wandelen verder. Karren getrokken door paarden of ook door muilezels rijden het dorp rond, ruiters te paard stoppen even voor de kerk, nemen dan hun klak af, groeten, maken een kruisteken, klak terug op en stappen rustig verder.

Er is veel volk, en toch heerst er gezelligheid en leuke sfeer.

Er zijn broederschappen toegekomen. Vele steden hebben hier in El Rocío een kerkje of kapel, ze zijn maar zo groot als een huis, het opschrift staat op de leuke geveltjes. De groepen verzamelen en de muziek is aanlokkelijk. Er klinken vrolijke gezangen begeleid met gitaar, castagnetten en trom. Spontaan beginnen dames te dansen en vormen de mensen een grote kring. Echt tof om te zien!

We gaan verder maar ik hoor die groep dan heel rustig en stil zingen. Ik herken de melodie en ga terug.

3) Plots klinkt het lied heel luid, heftig en overtuigend: Olé, Olé, Oleoleolé...Het is het lied van de Virgin del Rocío. En dat kennen we allemaal want tijdens de begrafenis van Kon. Fabiola was er een zangkoor van hier uit El Rocío die dit lied toen zong.

Het is middag een terrasje in de zon is uitnodigend voor tapas en drankjes. We zitten verder van de kerk en alle drukte, heel rustig. Dat dachten enkele ruiters ook die vanop hun paard hetzelfde doen. Een stevige plank op hoge palen doet dienst als tafel.

Het lijkt soms of we in een Western rondlopen, we ruiken de paarden, vrouwen en mannen dragen rijbotten, typische paardrijkleidij, poncho, sjaal, geruite klak of vilten hoed.

Weer horen we muziek. Een kleine processie van een broederschap komt aangewandeld. Men draagt een grote rieten bloemenmand en een standaard met wandtapijt waarop de Virgin geborduurd is. Nu en dan stoppen ze en dansen de vrouwen en meisjes een typische Spaanse dans. Spontaan doen de omstaanders mee. Vrouwen zetten hun handtas op de grond en gaan mee dansen. Ze brengen de bloemen naar de kerk waarbij mooie liederen worden gezongen. De paardenwijding was er vandaag niet, maar we hebben dan weer andere mooie momenten meegemaakt.

Vrijdag leek El Rocío een verlaten dorp, er leken geen winkels te zijn, maar nu bruist het van levendigheid en alle winkels zijn open. Winkels die verscholen zaten achter poorten en houten luiken. Ik heb een paar handgemaakte Spaanse lederen laarzen gekocht. Jan vond het een buitenkans want meestal komen laarzen tot half mijn knie gezien mijn super grote gestalte...

Het is al een eindje in de namiddag wanneer we terugwandelen...

MERIDA en ASTARGO

We vertrokken met staalblauwe hemel in El Rocío naar Merida waar we na een korte wandeling in de regen de Romeinse aquaduct gezien hebben.

Doordat ik bij elke stap pijn had, is het bij die ene wandeling gebleven. Het Teatro hadden we ook wel willen zien, maar het is soortgelijk aan dat van Aspendos in Turkije.

De volgende ochtend naar **Caceres** want daar gingen we fietsen naar het historische centrum. We probeerden zo dicht mogelijk te komen met de mbh maar de straten waren zo smal, de parkings overvol en soms met inrijpoort waar we niet onderdoor konden. Ik had teveel miserie om te fietsen en ook de regen die in hevige hagelbuien veranderde....het was ons dagje niet.

Dezelfde dag zijn we naar Salamanca gereden en dankzij Pablo in het Centro de Salud verder geholpen.

Ondertussen zijn we terug vanuit Salamanca vertrokken naar een mooi plekje Astorga. We hadden een mooie rit naar hier met wolken en nu en dan zon. Na de boodschappen het middagmaal hadden we het plan om met de fiets naar het centrum te rijden, maar dan werd het donker en weer regen. Aiaiaia.

Gisteren heeft Pablo ons nog naar mooie plekjes in Salamanca gebracht die we de vorige keer niet gezien hebben. We hebben de meeste tijd droog rondgewandeld maar ook in de namiddag regen. Dan zijn we winkeltjes gaan doen, kadootjes kopen en Jan jeans passen en hemd. Ook ikzelf heb een leuke t-shirt gevonden en goedgekeurd door mijn twee vriendjes. Pablo was zo vriendelijk van de avond ervoor mee te wachten in het centro de salud, door hem leek wachten minder lang want we hadden veel te vertellen. Toen we na het onderzoek weggingen was ik echt opgelucht, we wisten wat er aan de hand was, want er gingen veel "doemdingen" door mijn hoofd. We hebben lekkere tapas gegeten en uiteraard bij Valor het nodige aan zoetigheden gevonden. Salamanca blijft eens te meer een stad naar ons hart! We hebben steeds mooie herinneringen om nooit te vergeten.

Astorga

We staan in Astorga moederziel alleen op een camperplaats achter de Plaza de Torres, zonder elektriciteit. Ik hoop dat er nog campers bijkomen, want alleen is maar alleen.

Met de fiets rijden we het oude centrum in waar een mooie kathedraal staat en een kasteeltje van Gaudi. We bezoeken het museum van de Pellegrino's de oude Romeinse villa en zien aan de achterkant v d kathedraal een mooi park. Jan besluit om daar de mbh te zetten en ik vind dat een super goed idee. Zo gezegd, zo gedaan. Vanop het plein aan het park hebben een mooi uitzicht vanuit de mbh en na de zoveelste regenbui wandelen we terug het oude centrum in en volgen de oude stadswallen. Om de vier meter staat een 10m hoge stenen zuil die de muur versterkt. Boven zien we dat elke stenen zuil of halve cirkel zitbanken heeft en je kan genieten van prachtige landschappen met in de verte de besneeuwde bergtoppen. Geregeld zien we pellegrino's en wandelen we voorbij de herberg waar de deur openstaat voor iedereen die "onderweg" is.

Kerken, Romeinse villa's, stadsmuren, pleintjes prachtige huizen dit is Astorga waar zoetigheden en het oudste chocoladefabriek van Europa ons heeft betoverd ook al was het met hevige regenbuien...we onthouden de warmte van het zonneke tussendoor.

PONFERRADA

Zaterdag aangekomen na een korte rit in Ponferrada. Het Castillo waar de tempeliers destijds hun hoogdagen vierden, brengt ons in gedachten terug naar de tijd van de ridders. In de souvenirwinkels wordt alles wat ook maar bij een ridder en hofdames hoort, te koop aangeboden. Het kleine historische centrum is mooi en gezellig. Telkens wanneer we de oude smalle straatjes doorrijden komen we op de oude stadsmuren uit en hebben spectaculaire vergezichten van een prachtig landschap met wijngaarden en ver daarboven de besneeuwde bergtoppen. Ook vanuit de mbh zien we dat alles zonder dat we een voet moeten verzetten. Ons broodje gezond van 's middag smaakte nu veel beter, we konden eindelijk eens buiten zitten zonder jas en zonder muggen. We staan op een camperplaats naast een herberg van de camino.

Uit alle hoeken komen pellegrino's aangewandeld, ze worden in de straten met de gekende "buen camino" begroet.

We gaan in elk stadje of dorp de kerk binnen, even stilte, even bezinnen...een kaarske branden en content zijn dat we deze reis mogen en kunnen meemaken!

De volgende ochtend staat onze neus richting Santiago de Compostela.

SANTIAGO DE COMPOSTELA

Het was deze ochtend maar 6° toen ik me ging douchen, brrrrr

Goed aangekleed fietsen we naar de oude stad, het is steeds bergaf, maar de koude wind snijdt, echt niet aangenaam.

De kathedraal is een mastodont en domineert het grote plein waar de pelgrims toekomen en bij een vreugdekreet op de grond neerploffen. Ze hebben het gehaald! Wat een emotie...vroeger vroeger was de camino een boetedoening maar in onze tijden gaat het om een levenswandeling die je heel bewust doet en jezelf tijdens de wandeling, de camino tegenkomt. In gedachten wandelt men door zijn leven en brengt de camino klaarheid en duidelijkheid in je eigenste zelve. Denk ik ... en heb ik gehoord van twee vrienden die vanuit de St Jacobskerk in Antwerpen zijn vertrokken. Johan en Frank. Zij zijn hier toegekomen, zij hebben hier gestaan....in Santiago weet men dat...van iedereen...Frank is ondertussen gestorven...de beide mannen gaan door onze gedachten. Binnen in de kathedraal is veel volk, er hangt een magische sfeer. Deze kathedraal is gebouwd ter ere van St. Jacob. De eucharistieviering voor de pelgrims wordt opgedragen en men noemt de landen vanwaar de pelgrims vandaag zijn toegekomen. Een nonneke zingt met heldere stem de hemelse lofzang, de Latijnse liturgie wordt opgedragen door zes priesters en er wordt door alle mensen meegezongen, het Kyrië en Sanctus, ook wij kunnen het nog meezingen. Er staan biechtstoelen langs de kant waarin priesters zitten te wachten op de meest erge zonden...zelfs in het Engels.

Het wierrookvat of Botafumeiro van zuiver zilver is het grootste ter wereld !! kan niet door een persoon alleen worden gebruikt, er is een hele ploeg voor nodig de zogenaamde tiraboleiros. Daarbij slingert de botafumeiro met een snelheid van ca 68 km/h door de ruime dwarsbeuk. Hij bereikt daarmee een hoogte van twintig meter, nauwelijks één meter lager dan het gewelf, en één slingerboog bedraagt vijfenzestig meter.

Voor de misviering kijken we rond in de kathedraal. Het grote oude wierrookvat hangt statig boven het oude altaar en een kleinere versie hangt boven het hedendaagse altaar. Tijdens deze viering wordt het niet door de kerk gejaagd, het is een traditie van lang geleden toen de bezwete en onwelriekende pelgrims in de kathedraal kwamen om de geuren te verjagen. Ik had het wel eens graag gezien.

Men kan achter het imposante blinkende altaar gaan en het beeld van St. Jacob hetwelk centraal staat omarmen, wij deden het samen. Het altaar is omringd door een groot goudblinkend hekken, en houden reuzengrote engelen het plafond tegen. Je geraakt er niet op uitgekeken. Bloemen, druivelaars, bloemen, planten, kaarsen zijn overdadig aangebracht. Wanneer ik reuzengroot gebruik dan betekent dit dat de beelden groter zijn dan een doorsnee mens! Echt onvoorstelbaar. Deze eucharistie brengt mensen uit alle hoeken van de wereld bij mekaar, de vredewens wordt handschuddend doorgegeven. Voor ons een mooi moment, dankbaar dat we al meer dan 40 jaar samen zijn Jan en ik, samen op stap en wij bezegelen dit met een zoen.

Sinds Salamanca zien we veel pelgrims richting Santiago gaan, hen zien aankomen is zelfs voor de toeschouwers emotioneel.

Het oude stadsgedeelte ademt geschiedenis uit, we zijn blij hier geweest te zijn! Om ons op te warmen, gaan we een mooie taberna binnen en genieten van lekker brood en tapas die ook hier weer verrukkelijk lekker zijn overgoten met een glaasje Albariño, hoe kan het ook anders.

De terugweg is omhoog....soms steil omhoog. Gelukkig hebben we elektrische fietskes maar het blijft nog altijd trappen....

LAS CATEDRALES

Het belooft een mooie dag te worden. Deze plek was een verrassing voor Jan, hij zal straks niet weten wat hij te zien krijgt!

Mooi weer, picknick is klaar, goed ingesmeerd met nummer 50, fietsen op en wij weg. Er is een mooi fiets-wandelpad. Het is geplaveid met grote rechthoekige dikke tegels die lijken op leien van een dak. De kleur van de rotsen. Tussen de zee en het fietspad zijn er heel hoge rotsen en duinen die met groene grassen en bloemen begroeid zijn. Wij rijden telkens in een "S" omlaag, omhoog maar zo rustig en telkens verrassend wat het uitzicht betreft.

We bereiken Playa de las catedrales en inderdaad, een betere naam bestaat niet voor deze indrukwekkende rotsformaties op het strand. Het is klauteren naar beneden, soms op handen en voeten want de rotsen zijn glibberig. Ook moeten we door het ijskoude water om uiteindelijk de prachtige creatie van de natuur te zien gevormd door moeder aarde, de zee, en wind. De erosie van de rotsen heeft indrukwekkende vormen veroorzaakt waar weekdieren zich gevestigd hebben en de holtjes de ideale schuilplaats is voor zeevruchten van elke soort.

Daar sta je dan als pietluttig mensje onder en naast de grootsheid van deze mastodonten: de kathedralen van het strand. Het is er stil en koud, je hoort enkel een drup...op hetzelfde ritme... en het ruikt er naar zee, zoals zee moet ruiken, gezond en zuiver. Het zonlicht zorgt voor donker en licht nuances zodat elke fotograaf op het strand DE meest spectaculaire foto van het moment kan maken.

De zee komt op en we moeten terug, de terugweg is makkelijker. Terug boven is het tijd voor onze broodjes. De woeste witschuimende golven brengen een ode aan het strand, maar deinen even snel weer terug...eb en vloed het eeuwigdurende spel van zee en strand.

We fietsen nog even verder langs de gewone weg waarnaast de landbouwers druk aan het werk zijn op hun weilanden en de mestgeuren de zeelucht tracht te verdringen.

Het is rustig fietsen en weinig of geen verkeer. Even verder zien we rotsen volledig begroeid met paarse anemonen! Wat een pracht! Ondanks het zoute zeewater dat als een fijne mistlaag over de rotsen hangt groeien de anemonen weelderig en geven door de paarse kleur een aparte tint aan het strand.

CUDILLERO

We hebben genoten van een mooie rit door de bergen met vele lange hoge bruggen waarbij ik niet durfde te kijken! Ontzettend diep of hoog, hoe je het ook bekijkt.

De camping stond vol caravans, maar geen mens te bespeuren. We installeren ons en wandelen naar het dorpje. Eén vd mooiste dorpjes v Spanje, we hebben prachtige fotokes gezien op internet en beginnen aan de afdaling van 116m naar 9m naar beneden over een afstand 1,7km over een slingerende straat waar men met een ongelooflijke snelheid naar beneden rijdt, het is om je adem in te houden! Onderweg maken we bijna tegelijk de opmerking dat, wanneer ze hier de titel van mooiste dorp wensen te behouden, men dringend aan de restauratie moet beginnen want het verval heeft zich ingezet. Wat ooit prachtige huizen moeten geweest zijn staan nu te verkrouten, er groeien planten en onkruid op de daken en dakgoten, sommige ramen zijn dichtgetimmerd. Hier en daar zijn er zelfs daken ingezakt. Hoe jammer.

We komen beneden en ook daar is er een teleurstelling. Van de mooi geschilderde gevels zijn er niet veel die nog mooi zijn. Als je goed ziet herken je de kleuren wel, maar blijkbaar heeft ook hier de crisis hard toegeslagen en is onderhoud en herstel op een zijbaan geschoven. Het dorpje is opgebouwd als een amfitheater rond het vissershaventje, de huizen werd bergop gebouwd en verbonden door nauwe straatjes met trappen en bogen. Het moet hier prachtig geweest zijn!

Er is nog een klein gedeelte vissershaven voor het overige zien we kleine boten in de jachthaven waar een lange pier ons toch een beeld geeft van (bijna uit de zee) op dit kleine dorp. We wandelen terug bergop om de volgende morgen bij mooi weer met de fiets te vertrekken. Ik stop nog vlug een trui in de rugzak en we zijn weg. Al heel vlug voelen we de koelte en komen we in mist terecht. Het is koud beneden en je kan geen hand voor je ogen zien. De trui heeft niet lang in de rugzak gezeten. In een visserscafeetje drinken we een koffietje om ons op te warmen en wachten op de zon maakt toch geen verschil, de mist is hardnekkig maar geeft ons toch enkele mooie foto's. We trappen terug bergop, elentrik zodanig ingeschakeld dat we deze straat aankunnenhet is me wat! De beloning is een stralende zon! We kunnen buiten eten, al onze burens zijn reeds vertrokken we hebben het grasveld voor ons alleen.

Dan raadplegen we de weerkaarten en besluiten om morgen naar Santander te vertrekken.

SANTANDER

Zondag was het mooi weer toen we in Santander aankwamen, we konden ons direct installeren in de schaduw van de vuurtoren. We hadden nog overschotjes in de ijskast en na het eten weer de fiets op. Het gaat hier op en af, soms steil!

We komen veilig beneden. Santander heeft een kilometerslange kustlijn die afwisselend stranden heeft, het ene al wat groter dan het andere, en kleine parkjes die men "jardins" noemt. Mooi verzorgd met banken, wandelpaadjes, grote palmbomen en afgewerkt met kleine bloemperkjes. Het is leuk fietsen, we stoppen geregeld om de mooie natuur te bewonderen.

We willen het zand tussen onze tenen voelen en vleien ons neer op het zand, een middagdutje doet soms deugd. Dan rijden we terug richting vuurtoren wat een prachtig vergezicht van het uiterste puntje van de kustlijn van Santander waar de vuurtoren waakt over de zee : el Faro de Cabo Mayor. Die avond "taloren we ons op" en gaan we eens echt uit eten.

De stranden hebben allemaal een eigen naam en even voorbij El Sardinero is er een schiereilandje waarop het paleis van La Magdalena staat. Een sluier van heerlijke bloesemgeuren hangt rond het paleis, de tuin errond is prachtig.

We fietsen verder voorbij de Belle Epoque wijk, El Sardinero, hier staan

p a r e l t j e s van huizen! Prachtig! Het hagelwitte Casino straalt in de zon, de Bourgeoisie en de rijke adel wilden zo dicht mogelijk bij het paleis wonen, de rijkdom straalt er nog van uit! Hier was ooit een mondain kuuroord.

We fietsen verder de kustlijn af en komen zou in het historische centrum, heel oud zijn de gebouwen niet want een brand in 1941 vernielde het grootste deel van de oude stad. Maar toch bleven de straatjes nauw en gezellig.

De hoofdzetel van de Banco Santander is majestueus met op het dak de grote Spaanse vlag. Je ziet het al van ver. Ter ere van de oprichter van deze bank, Emilio Botín is een futuristisch kunstcentrum opgericht "Botín" het is een knap bouwwerk. Naast de Belle Epoque, ook de glazen balkonhuizen, de

kleurrijke Mercado, staat de stad bol van zeer moderne en futuristische gebouwen! Zowel privé als van de overheid.

Er is grote bedrijvigheid aan de haven, doch de cruiseterminal ligt er rustig bij. Wanneer we terug zijn maak ik in de hapjespan een gerecht dat ik op TV zag, olijfolie, ui, look, courgette, tomaten wanneer alles gaar is laat ik enkele eieren in de groenten pochteren en ons avondmaal is klaar.

Jan vertelde dat er een Belgische dame op de camping is, en dat ze helemaal alleen met haar auto op reis is, ze bouwt haar auto om zodat ze erin kan slapen. Dat vind ik fantastisch! Ik schep ons eenpansgerecht op de borden en terwijl ik dit doe zeg ik aan Jan om die mevrouw te gaan roepen, er is genoeg, ze kan gerust mee aanschuiven. Jan haast zich en nodigt haar uit aan onze tafel. Onmiddellijk daarna komt de dame binnen. Ze heet Lieve en ze is blij met de uitnodiging. Lieve is alleen onderweg naar Portugal waar haar zus woont. We vertellen om beurten wat we al meegemaakt en/of gezien hebben. Als ik Lieve haar verhaal zo hoor is ze haar "camino" aan het doen, op haar manier, een unieke variant. Ze is een warme vriendelijke vrouw, het klikt meteen en de maaltijd brengt ons samen, ook onze unieke reisverhalen. Na het eten ga ik mee kijken naar haar auto want ik wil wel eens zien hoe de inrichting is. Ongelooflijk handig! Knap gedaan! En gezellig! Ze heeft zelfs een rabarberplant mee voor haar zus in Portugal. Als je daar zelfs aan denkt, en de rabarberplant je reisgezel is, dan weet je al wat voor een bijzonder lieve Lieve ze is.

We nemen afscheid met emailadressen wisselen en een hartelijke knuffel !

Later op de avond helpen we Lieve nog met het vinden van haar volgende stopplaats, soms is de digitale wereld zo oneerlijk tegenover bestuurders dat je het even niet meer weet, maar samen hebben we het probleem opgelost. Lieve kon nu gerust gaan slapen en wij hebben in de koelkast nog een overschotje voor morgen.

Bilbao

We zijn niet speciaal vroeg opgestaan, de rit van vandaag is een kleine 100km, vandaar. Terwijl ik koffie zet komt Lieve afscheid nemen, ze is al fris en monter om haar reis verder te zetten. Met een warme knuffel zeggen we tot ziens !

In Bilbao staan we op het hoogste punt van de stad, wat een verreikend uitzicht ! Maar het is mist en smosregen. We nemen bus 58 die in sneltreinvaart naar beneden raast, telkens net op tijd kan stoppen, en elke hoogte en laagte achter zich laat om ons een half uurtje later in het oude stadsgedeelte, de Casa Viejo, achter te laten. De zeer hoge balkonhuizen zijn anders dan in Santander, hier hebben ze verschillende kleuren en hangen er mooie plantenbakjes aan de gevels. Hoge smalle straten, geven een onoverzichtelijk en soms eng gevoel maar dat zal wel door het grijze weer komen. Maar hier beneden is het droog en daarmee zijn we al blij.

Het wandelen doet ons honger krijgen, het is tapastijd! Schotels vol tapas, verrukkelijk mooi gepresenteerd en lekker! Ook de witte wijn vloeide vanzelf naar binnen.

Het groot hospitaal heeft mooie gevels en bestaat uit verschillende gebouwen, allemaal in dezelfde stijl en grootte. Het treinstation oogt zeer mooi en de kathedraal is een ode aan Santiago.

Op het toerismekantoor doen we de nodige info op, we zullen morgen een mooi gevulde dag hebben.

De volgende dag nemen we de fietskes mee op de bus en ook deze busbestuurder zwalpt door de straten! Als ik later op een stuk straat zes rode stadsbussen tegelijk zie, die zo goed als leeg rondrijden, dan vraag ik me af of ze om ter vlugst aan het rondrijden zijn.

Het is mooi en rustig rijden op het fietspad langs de rivier. Nu en dan stoppen we voor een foto want de reflectie in het water is mooi. Zeker van het Gugenheim museum! Prachtig stukje moderne bouwkunst! De spin bewaakt en vangt toeristen voor een unieke foto. Aan de andere kant staat de reuzengrote bloemenhond waar vogeltjes in en uit vliegen, ze hebben hun nest tussen de bloemen!

De Mercado is toch wel de grootste die we deze reis gezien hebben, mooi groot gebouw zowel binnen als buiten.

Tapas de Bilbao zijn weer zo anders, telkens mooi gearneerd en overheerlijk!

Het prachtige Kerkhof is een wandeling naar het andere levende andere kant...

Vandaag zien we de stad met zon en stukjes blauwe hemel en die avond kleurt onmiddellijk de hemel in alle tinten rood.

Maar die avond vraag ik aan Jan om naar huis te rijden. Ik kon de zeurende ambetante pijn rechts onder in buik echt ni meer verdragen

Twee dagen later ben ik in het ziekenhuis. Na alle, maar dan ook alle soorten onderzoeken blijkt dat de "iliopsoas" de boosdoender is... geforceerd tijdens het fietsen.

We zijn terug thuis op 30 april 2018.